

GEOMETRIÆ
THEORICO - PRACTICÆ
LIBER TERTIUS

DE RATIONE
SUPERFICIERUM.
ELEMENTUM I.

De Ratione Superficierum in Parallelogrammis, Triangulis, & Figuris similibus generatim.

DEFINITIONES.

486. **S**I antecedentes plurium rationum termini, sicuti etiam ipsarum, consequentes, nimirum, $\frac{A}{a}$, $\frac{B}{b}$, $\frac{D}{d}$ inter se mutuò respectivè multiplicentur, producta $\frac{ABD}{a b d}$ dicuntur habere inter se rationem compositam ex illis omnibus datis rationibus.

Corollarium I.

487. Datis ergò quotcunque rationibus, solâ multiplicatione antecedentium, & consequentium inter se mutuò respectivè, determinabitur ratio ex illis omnibus composita.

Coro-

Corollarium II.

488. Cùm valor rationis fit quotus antecedentis per consequentem divisi (n. 360.), hinc sequitur exponentem rationis compositæ pariter componi ex simplicium rationem exponentibus inter se multiplicatis. Sic $\frac{a}{b} \times \frac{c}{d} = \frac{ac}{bd}$ exprimit rationum $ac : bd$ ex simplicibus compositam, cujus exponens componitur ab exponentibus simplicium inter se multiplicatis. Sic ex simplici ratione dupla $4 : 2$, & $9 : 3$ tripla, componitur ratio $36 : 6$ sextupla, cujus exponens 6 est factum exponentium 2×3 rationum simplicium. Similiter ex ratione $4 : 2$, & $9 : 3$, & $20 : 5$, oritur ratio $720 : 30$, cujus exponens 24. est factum $2 \times 3 \times 4$.

489. Ratio geometrica cujusvis termini A ad alium quemvis F componitur ex rationibus omnibus intermediis continud sumptis, quæ oriuntur ex quovis numero terminorum interjacentium. Sic ratio A : F æquatur rationi compositæ A : B, B : C, C : D, D : E, E : F, initio facto in A, & desinendo in F, sumptis terminis intermediis, quot libuerit. Similiter in numeris ratio $36 : 2$ est composita ex $36 : 18$, $18 : 6$, $6 : 12$, $12 : 4$, $4 : 2$. Ratio est, quia intermedii termini in antecedentibus, & consequentibus occurrunt; unde ratio composita ex A : B, B : C, C : D,

C:D, D:E, E:F, eadem est, ac ratio
 ABCDE : BCDEF, in qua sublatis
 terminis communibus, remanet ratio A:
 F composita ex omnibus intermediis.

Corollarium.

490. Hinc duplex sequitur geometri-
 ca argumentandi ratio, *ex æquo*, ut ajunt
ordinate, & *ex æquo perturbate*, vel, ut
 alii loquuntur, *ex æqualitate ordinata*, &
ex æqualitate perturbata; Nam, si fue-
 rint quotcunque quantitates A, B, C &c.,
 aliæque ipsis numero æquales *a, b, c* &c.
 in duplici serie constitutæ, quæ binatim
 sumptæ, sint in eadem ratione, puta, A:
 B :: *a:b*, & B:C :: *b:c*, erit ex æqua-
 litate ordinata, ut prima A ad tertiam
 C in prima serie, ita prima *a* ad tertiam
c in secunda; hoc est, ratio duarum ex-
 tremarum ex una parte æqualis erit ra-
 tioni duarum extremarum ex alia. Ra-
 tio pendet ex numero præcedente. Nam
 ultimæ rationes ex intermediis æqualibus
 componuntur.

491. Sin autem fuerint quotcunque
 quantitates A, B, C, aliæque ipsis nu-
 mero æquales *a, b, c* in duplici serie con-
 stitutæ, quæ binatim sumptæ, sint in ea-
 dem ratione: sit autem perturbata ea-
 rum proportio, nempe A : B :: *b:c*, &
 B:C :: *a:b*: erit ex æquo perturbate,
 ut A prima ad tertiam C in prima serie,
 ita prima *a* ad tertiam *c* in secunda serie;
 hoc

hoc est, ratio duarum extremarum ex una parte æqualis erit rationi duarum extremarum ex alia. Ratio eadem, quæ numeri præced.

492. Si in ea per multiplicationem compositione rationum, quam definivimus n. 486., contingat, ut rationes componendæ sint invicem similes, seu æquales, ratio composita dici solet unius simplicis duplicata, triplicata &c., pro numero similibus rationum componentium. Quare *Ratio duplicata dicitur illa, quæ ex duobus: triplicata, quæ ex tribus: quadruplicata, quæ ex quatuor rationibus æqualibus inter se multiplicatis confurgit*; atque ita deinceps.

Corollarium I.

493. Ratio geometrica, quam habet quadratum unius quantitatis ad quadratum alterius, est duplicata rationis illius, quam habent ipsæ quantitates simplices ad invicem: ratio cuborum triplicata; & sic de reliquis potestatibus, quæ ex æqualium rationum multiplicatione componuntur. Et contra, ratio geometrica, quam habent inter se radices quadratæ, cubicæ &c., dicitur subduplicata, subtriplicata &c. rationis potestatum correspondentium.

Corollarium II.

494. Hinc in omni geometrica progressionem rationum æqualium, primus terminus ad tertium habere dicitur ratio-

nem duplicatam primi termini ad secundum : primus ad quartum habere dicitur rationem triplicatam ; & sic deinceps. Ratio est , quia rationes illæ componuntur (n. 492.) ex omnibus intermediis , quæ æquales sunt inter se.

Corollarium III.

495. Hinc patet , quâ de causâ Euclides rationem compositam definiens ex duabus $a : b$, & $c : d$, jubet , ut fiat consequens primæ rationis b ad novam quantitatem e , uti antecedens secundæ rationis c est ad suum consequens d ; deinde rationem $a : e$ compositam vocans ex duabus prædictis ; quam definitionem ex nostra , quam attulimus n. 486. , statim intelliges. Nam ratio $a : e$ componitur ex rationibus $a : b$, & $b : e$. Atqui ratio $b : e = c : d$ ex hypothesisi, Ergo ratio $a : e$ composita est ex rationibus $a : b$, & $c : d$.

Itaque cum Euclides demonstrat. lib. 6. prop. 23. æquiangula parallelogramma habere proportionem compositam ex duabus rationibus , quas duo latera circa unum angulum unius habent ad duo latera circa angulum æqualem alterius , jubet prius , ut duæ illæ rationes laterum continerentur in tribus quantitibus ; tum demonstrat eam proportionem parallelogramma inter se habere , quam prima quantitas habet ad tertiam.

S

PRO-

PROPOSITIO I.

496. Theorema *Duo quævis parallelogramma ABCD, MNOP siue similia sint, siue non similia, sunt inter se, uti facta basis in altitudinem respectivè, nimirum sunt in ratione composita basis ad basim, & altitudinis ad altitudinem* (n. 486.)

TAB.
XII.

Fig.

295.

296.

Demonstratio. Nam (n. 263.) parallelogramma ABCD, MNOP æquantur productis $BC \times AE$, & $NO \times MQ$, nimirum, eorum basis in respectivam altitudinem. Ergò sunt inter se, uti hæc producta, siue in ratione composita BC ad NO, & AE ad MQ. Quod erat &c.

Corollarium.

Ergò duo triangula quæcunque BAC, NMO sunt pariter inter se, uti producta $BC \times AE$, $NO \times MQ$, nimirum, eorum basis in respectivam altitudinem. Sunt enim semisses horum productorum.

PROPOSITIO II.

497 Theorema. *Parallelogramma ABCD, MNOP, quæ unum angulum uni habent æqualem, & consequenter equiangula sunt, habent rationem compositam ex rationibus laterum æqualem angulum continentium; nimirum, si angulus $B=N$, erit $ABCD : MN$*

Fig.

295.

296.

OP ::

OP :: AB x BC : MN x NO. Euclid.
lib. 6. prop. 23.

Demonstratio. Ab æqualibus angulis A & M demittantur perpendiculares A E, MQ super latera BC, NO æqualibus angulis B & N adjacentia. Triangula AEB, MQN erunt & æquiangula, & similia.

Ergò AE : MQ :: AB : MN.

Atqui BC : NO :: BC : NO.

Ergò multiplicatis respectivè terminis, habebitur AE x BC : MQ x NO :: AB x BC : MN x NO. Jam verò parallelogrammum ABCD = AE x BC, & parallelogrammum MNOP = MQ x NO. Ergò ABCD : MNOP :: AB x BC : MN x NO. Quod erat &c.

Corollarium.

Neque aliter ratiocinaberis de triangulis, quæ sunt semisses parallelogrammorum.

PROPOSITIO III.

498. Theorema. Parallelogramma similia ABCD, MNOP sunt inter se, uti quadrata laterum homologorum, id est, ABCD : MNOP :: \overline{AB}^2 : \overline{MN}^2 .
Euclid. lib 6. prop. 19.

TAB.
XII.
Fig.
295.
296.

Demonstratio. Ab æqualibus angulis A & M demittantur perpendiculares A E, MQ in latera homologa BC, NO.

Triangula AEB, MQN æquiangula, erunt similia; atque hinc.

$$AE:MQ::AB:MN.$$

Atqui per hyp. parallelogramma ABCD, MNOP sunt pariter similia. Ergò

$$BC:NO::AB:MN.$$

Multiplicatis itaque inter se antecedentibus, & consequentibus hujus duplicis analogiæ, erit

$$AE \times BC:MQ \times NO::\overline{AB}^2:\overline{MN}^2.$$

(n. 395.). Est autem $AE \times BC = ABCD$,
& $MQ \times NO = MN$

OP [n. 263.

Ergò $ABCD:MNOP::\overline{AB}^2:\overline{MN}^2$.
Quod erat &c.

Covollarium.

499. Duo triangula sunt pariter inter se, uti quadrata \overline{AB}^2 , \overline{MN}^2 , laterum homologorum, seu in ratione duplicata eorundem (n. 493.).

PROPOSITIO IV.

500. Theorema. *Similium polygonorum superficies* ABCDE, MNOP

TAB. XII. Q sunt inter se, uti quadrata \overline{AB}^2 ,

Fig. \overline{MN}^2 suorum laterum homologorum.

297. Euclid. lib. 6. prop. 20.

298.

Demonstratio. A duobus punctis F & R similiter positis respectu duorum late-

laterum homologorum AB, MN, in duobus polygonis ducantur rectæ ad omnes angulos. Quoniam hæc puncta F & R sunt etiam similiter posita respectu omnium laterum homologorum [n. 460.], triangula AFB, BFC &c. erunt similia triangulis MRN, NRO &c., singula singulis (n. 451.). Ergò per præced. Corol. erunt inter se, ut quadrata laterum homologorum; hoc est, quia $AB:MN::BC:NO::CD:OP$ &c., triangula invicem comparata, singula singulis, erunt, ut $\overline{AB}^2, \overline{MN}^2$. Ergo, ut omnium antecedentium triangulorum summa ad summam omnium consequentium, hoc est, polygonum ad polygonum, ita $\overline{AB}^2: \overline{MN}^2$. Quod erat &c.

Corollarium I.

501. Ergò duo similia polygona AB CDE, MNOPQ sunt inter se, uti quadrata $\overline{FG}, \overline{RS}$, duarum rectarum, quæ terminata sint à punctis similiter positis respectu horum polygonorum.

Nam (n. 455.) $AB:MN::FG:RS$.

Corollarium II.

502. Hinc duo polygona similia AB CDEF, MNOPQR, quorum tres anguli eodem modo respondent circum-

§ 3

ferentia

TAB.

X.

Fig.

275.

276.

ferentiae circuli, sunt inter se, uti quadrata radiorum.

Nam ductis radiis GC , SO ad respectivos angulos $C \& O$, centra $G \& S$ sunt puncta similiter posita in duobus polygonis (n. 462.), & vertices angulorum $C \& O$ sunt pariter puncta similiter posita (n. 454.). Ergò $AB: MN :: GC: SO$ (n. 455.). Atqui per Theor. polygonum ad polygonum est, ut $\overline{AB}^2: \overline{MN}^2$. Ergò &c. Quod erat &c.

TAB.

X.

Fig.

277.

278.

Corollarium III.

503. Ergò duo polygona similia A $BCDEF$, $MNOPQR$ circulis inscripta, sunt, ut quadrata radiorum. Habent enim ad minimum tres angulos respondentes circumferentiae suorum circulorum.

Corollarium IV.

504. Similiter duo polygona similia $ABCDEFGHI$, $abcdefghi$, quæ tribus lateribus homologis duos circulos tangant, erunt proportionalia quadratis radiorum.

TAB.

X.

Fig.

280.

281.

Nam Ductis radiis KN , kn perpendicularibus ad puncta contactuum N , n , erunt (n. 453.) puncta N , n similiter posita respectu eorundem laterum. Quamobrem (n. 455) $AB: ab: KN: kn$. Atqui per Theor. polygona similia

sunt

funt inter se uti $\overline{AB}^2 : \overline{ab}^2$. Ergò etiam,
uti, $\overline{KN}^2 : \overline{kn}^2$. Quod erat &c.

Corollarium V.

505. Ergò duo similia polygona circulis circumscripta, radiorum quadratis sunt proportionalia.

Corollarium VI.

506. Circuli sunt inter se, uti quadrata radiorum.

Nam considerari possunt circuli tanquam polygona regularia similia infinitorum laterum, inscripta, vel circumscripta iisdem circulis, in quos desinunt.

ELEMENTUM II.

De Quadratis, & Figuris similibus in Triangulo rectangulo invicem comparatis.

DEFINITIONES.

507. Quemadmodum, si numerus in seipsum ducatur, productum dicitur quadratum, seu potestas secunda, cum numerus ipse potestas prima, seu radix dicatur; & si quadratum iterum ducatur in suum numerum, factum dicitur cubus, seu potestas tertia: ita, si valor rectæ lineæ consideretur in certo quodam partium determinatarum numero, in quas intelligatur divisa, quasque vocamus mensuras, puta pedes, hexapedas &c., hæc recta linea appel-